

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/366/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919201866
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:5919201866.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, v právnej veci navrhovateľa (povinný z výživného): Mgr. I. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., E. 6, proti oprávnenému (z výživného): Bc. I. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., C. XX, o zrušenie vyživovacej povinnosti a o zaplatenie 900 eur, na odvolanie povinného z výživného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, zo dňa 30.06.2020, č.k. 11 Pc/1/2020-197, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku zamietol návrh navrhovateľa (povinného z výživného), ktorým sa proti oprávnenému z výživného domáhal k 01.06.2019 zrušenia vyživovacej povinnosti, stanovenej rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 3C/97/2002, z 20.08.2002, určenej s účinnosťou od 25.09.2002 a vrátenia výživného v sume 900 eur, ktoré bolo zaplatené oprávnenému navrhovateľom za obdobie od 01.06.2019 do februára 2020 vrátane. Vo výroku rozhodnutia s použitím § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“) ďalej rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Zamietajúci výrok vo veci samej právne odôvodnil § 62 ods.1,2, § 78 ods.1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o rodine“), keď vykonaným dokazovaním zistil, že rozsudkom Okresného súdu v Ružomberku z 22.10.2013, č.k. 5P/65/2013 - 51, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, z 26.02.2014, č.k. 10CoP/108/2013-72, bola s účinnosťou od 01.09.2013 zvýšená vyživovacia povinnosť otca (povinného z výživného) k vtedy maloletému synovi (oprávnenému z výživného) na sumu 100 eur mesačne, vo zvyšku bol návrh zamietnutý a v rozhodnutí bola deklarovaná zmena rozsudku Okresného súdu Ružomberok, z 20.08.2002, sp.zn. 3C/97/2002, vo výroku o výživnom. Oprávnený ukončil 20.05.2019 vysokoškolské štúdium I. stupňa, v študijnom programe „Pedagogika“, na Pedagogickej fakulte Katolíckej Univerzity v Ružomberku a podľa potvrdenia ÚPSVaR Ružomberok, bol od 21.05.2019 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, ktorá trvá. Rozhodnutím Žilinskej Univerzity v Žiline zo dňa 05.09.2019 o výsledku prijímacieho konania, nebol oprávnený v akademickom roku 2019/2020 prijatý na denné magisterské štúdium, v študijnom programe „Sociálna pedagogika“ v študijnom odbore učiteľstvo a pedagogické vedy na Fakulte humanitných vied ŽU v Žiline, z dôvodu nízkeho počtu uchádzačov o štúdium, z dôvodu, že program sa nebude otvárať. Oprávnený uzavrel dňa 07.10.2019, ako absolvent školy, s ÚPSVaR Ružomberok Dohodu č. XX/XX/XXX/XX o absolventskej praxi a o poskytnutí príspevku na vykonávanie absolventskej praxe, podľa § 51 ods. 8 zák. č. 5/2004 Z.z., v termíne od 14.10.2019 do

31.03.2020 v dennom rozsahu 4 hodiny denne. Zamestnávateľom bolo Centrum voľného času ELÁN v Ružomberku, druh práce - administratívny pracovník (práca v administratíve, pomoc pri organizovaní podujatí mimoškolskej činnosti), pričom Úrad sa zaviazal absolventovi školy po dobu vykonávania praxe uhrádzať paušálny príspevok mesačne vo výške 65% životného minima pre jednu plnoletú osobu. Oprávnenému boli vyplatené príspevky podľa dohody o absolventskej praxi za mesiace 10/2019-77,23 eur, 11/2019-110,61 eur, 12/2019-93,16 eur, 01/2020-112,87 eur, 02/2020-116,14 eur a 03/2020-144 eur. Rozhodnutím Trnavskej Univerzity v Trnave z 12.05.2020, bol oprávnený podmienene prijatý na dennú formu magisterského štúdia „Sociálna pedagogika a vychovávateľstvo“ na Pedagogickej fakulte TU. Rozhodnutím Pedagogickej fakulty UMB v Banskej Bystrici z 29.05.2020 bol oprávnený prijatý na štúdium na vysokej škole II. stupeň denná forma, odbor učiteľstvo a pedagogické vedy v akademickom roku 2020/2021. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že v priebehu obdobia od septembra 2019 oprávnený podal žiadosti o prijatie do zamestnania na 5 základných škôl v rámci mesta, súčasne oslovil s ponukou na inzerátov obchodné spoločnosti (Martinus, Decathlon, Telekom, Union poisťovňa, Lidl, ŽSS), ale neúspešne. Z oznámení Sociálnej poisťovne z 17.06.2020 a ÚPSVaR Ružomberok z 05.06.2020 vyplynulo, že oprávnený nepoberal dávku v nezamestnanosti, dôchodkové dávky, nemocenské dávky, a ani dávky a príspevky v hmotnej núdzi.

3. K návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že pre zákonný vznik vyživovacej povinnosti je relevantnou objektívna skutočnosť narodenia dieťaťa. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči dieťaťu trvá, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Nerozoznáva deti maloleté a plnoleté, teda deti z hľadiska veku nediferencuje. Podľa Zákona o rodine sú podmienky nároku maloletého, aj plnoletého dieťaťa na výživné rovnaké, t.j. vyživovacia povinnosť rodičov k deťom končí vtedy, keď sú schopné samé sa živiť. Zánik vyživovacej povinnosti rodiča zákon spája s nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť. Kedy nastane tento faktický stav, závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, schopnosť vykonávať prácu, odôvodnené potreby, majetkové pomery a pod.. Dosiahnutím plnoletosti, ani inou časovou hranicou, vyživovacia povinnosť rodičov automaticky nezaniká; pokiaľ dieťa z rôznych dôvodov nenadobudne schopnosť samostatne sa živiť, napr. v prípade uzavretia manželstva. Ako okolnosť, keď trvá vyživovacia povinnosť rodičov, sa tradične akceptuje štúdium. Právo vzdelávať sa prináleží každej fyzickej osobe. Zákon uprednostňuje záujem oprávneného - dieťaťa, preto v prípade, keď sa dieťa rozhodne pokračovať v ďalšom vzdelávaní, a hoci už ukončilo prípravy na konkrétne povolanie, povinnosť rodičov nezaniká. Vyživovacia povinnosť z uhla pohľadu prípravy dieťaťa na povolanie končí dosiahnutím najvyššieho stupňa vzdelávania v bežnom vzdelávacom procese. Rozhodnutie dieťaťa pokračovať vo zvyšovaní si dosiahnutého vzdelávania preto nie je samo osebe možno považovať za špekulatívne konanie, alebo za konanie v rozpore s dobrými mravmi. So získaním odbornej kvalifikácie totiž získava dieťa do budúcnosti výrazne širšie možnosti pracovného uplatnenia sa a aj možnosť prípadného zamestnania sa v inom odbore. Súd prvej inštancie uzavrel, že sa vychádza z elasticity rodičovskej vyživovacej povinnosti, vyplývajúcej z časovo neobmedzeného trvania pokrývajúcich vzťahov a je možné hovoriť aj o obnove vyživovacej povinnosti, napríklad v prípade, ak sa dieťa pre štúdium rozhodne neskôr, resp. nebolo prijaté na štúdium na vysokej škole bezprostredne po ukončení strednej školy.

4. V posudzovanej veci bolo sporné, či ukončením bakalárskeho stupňa štúdia v máji 2019 (k 01.06.2019, resp. kedy v nasledujúcom období), nadobudol oprávnený schopnosť samostatne sa živiť. Povinný z výživného mal za to, že oprávnený mal v danom regióne príležitosť nájsť si zamestnanie, a to s poukazom na to, že on sám len v priebehu júna 2020 našiel viacero ponúk na zamestnanie sa, aj v obchode, keď oprávnený sa venuje svojim koníčkom, vyžadujúcim si finančné náklady a pritom na ne nemá príjem. Oprávnený s názorom povinného platiť výživné nesúhlasil poukazujúc na to, že nepokračoval v štúdiu z dôvodu pre nedostatok uchádzačov.

5 Súd prvej inštancie vyhodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, prihliadajúc na všetko, čo vyšlo počas konania najavo a dospel k záveru, že návrhu na zrušenie výživného nie je možné vyhovieť, nakoľko na strane oprávneného nedošlo ku takej podstatnej zmene pomerov v zmysle ktorej sa dá vyhodnotiť, že je schopný sám sa živiť. Uviedol, že v danom prípade oprávnený ukončil v máji 2019 vysokoškolské štúdium bakalárskeho stupňa a v akademickom roku 2019/2020 nepokračoval v štúdiu v magisterskom stupni z objektívnych dôvodov (neotvorenia ročníka). Oprávnený bol následne v akademickom roku 2020/2021 prijatý na pokračovanie v magisterskom programe na štúdium dennou formou na dve vysoké školy v magisterskom programe

denné štúdium. Konajúci prvoinštančný súd mal tiež za preukázané, že v období od ukončenia štúdia ku dňu rozhodnutia súdu nebol oprávnený nikde zamestnaný v trvalom pracovnom pomere, nevykonával podnikateľskú činnosť, nebol ani poberateľom žiadnych štátnych sociálnych dávok. V období cca polroka 2019/2020 poberal len príspevok z titulu absolventskej praxe, ktorá nebola v takej výške aby z nej mohol plne uspokojovať svoje životné potreby. To znamená, že nebol schopný samostatne sa živiť, nakoľko je jednoznačné, že nemal žiadny pravidelný príjem či už zo závislej činnosti alebo z podnikateľskej činnosti. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Vyžaduje sa, aby táto schopnosť napĺňala požiadavku trvalosti tohto stavu, príjem náhodného charakteru nemožno považovať za nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť. Tiež len sama skutočnosť, že dieťa nadobudlo pracovnoprávnu spôsobilosť, nemá vplyv na zánik vyživovacej povinnosti rodičov. Rovnako nestačí preukázanie skutočnosti, že dieťa je schopné nejakej zárobkovej činnosti. Aj keď súdna prax spája vznik schopnosti samostatne sa živiť aj so vznikom nároku na príslušné dávky systému sociálneho poistenia/zabezpečenia v prípade ukončenia prípravy na povolanie a na neuplatnenie sa na trhu práce, tieto dávky neboli oprávnenému od 01.06.2019 do rozhodnutia súdu priznané.

6. Podľa názoru súdu prvej inštancie oprávnený zodpovedne pristúpil ku hľadaniu si zamestnania, po neprijatí na ďalšie štúdium v septembri 2019, v priebehu septembra 2019 oslovil školy v mieste bydliska a v okolí a hľadal si zamestnanie aj mimo odbor. Výsledkom jeho spolupráce a aktivity pri hľadaní si zamestnania a živobytia bola aj uzavretá Dohoda o absolventskej praxi s úradom práce. Podľa čl. I bod 5 dohody, po celý čas vykonávania absolventskej praxe musí uchádzač o zamestnanie spĺňať status absolventa školy. Podľa čl. I. bod 6 dohody, počas vykonávania absolventskej praxe uchádzač o zamestnanie - absolvent školy nesmie byť v pracovnoprávnom vzťahu podľa § 6 ods. 2 písm. a) zákona o službách v zamestnanosti. Uvedenú absolventskú prax súd prvej inštancie vyhodnotil ako súčasť prípravy oprávneného na budúce povolanie. Pri posudzovaní širších súvislostí prípadu uviedol, že nemohol prehliadnuť konštatovanie Okresného súdu Ružomberok v rozsudku z 22.10.2013, že otec dieťaťa posielal na výživu vtedy maloletého oprávneného pravidelné výživné 40 eur mesačne, nad rámec výživného však neprispieval žiadnou čiastkou; všetky zvýšené výdavky spojené so zakúpením školských pomôcok, učebníc, zdravotných pomôcok, ošatenia zabezpečovala matka zo svojho príjmu. Otec v danom konaní uviedol, že má snahu synovi pomôcť v živote, má pre neho pripravené i sporenie, ktoré sa dá použiť na štúdium na vysokej škole a aj v nemateriálnej oblasti, chce mu byť nápomocný a to v oblasti vzdelávania a praktických skúseností do života. Navrhovateľ v konaní o zrušenie výživného potvrdil existenciu produktu určeného ako sporenie/poistenie pre oprávneného, ktoré v súvislosti so štúdiom oprávneného na vysokej škole neposkytol, ani neponúkol, tak ako tvrdil v r.2013 v konaní o výživnom na Okresnom súde Ružomberok. Navrhovateľ neposkytol oprávnenému, okrem úhrady výživného 100 eur mesačne, ani iné finančné a vecné plnenia spojené s jeho živobytím (nákup stravy, ošatenia, pomôcok do školy, úhrada liekov, mimoškolskej aktivity). Súd prvej inštancie po vyhodnotení všetkých uvedených skutočností uzavrel, že podmienky pre zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa (povinného z výživného) voči oprávnenému k 01.06.2019 nie sú splnené. Keďže oprávnený nie je schopný sám sa živiť a je reálny predpoklad pokračovania v ďalšom stupni vysokej školy od septembra 2020, návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči oprávnenému k 01.06.2019 ako nedôvodný zamietol.

7. Výrok, ktorým zamietol návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 900 eur titulom bezdôvodného obohatenia súd prvej inštancie právne odôvodnil § 451 ods.1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „Občiansky zákonník,“) a vecne tým, že z kópií poštových poukazov (č.l. 36 spisu) zistil, že navrhovateľ v období od 06/2019 do 02/2020 vrátane poukázal poštou sumu 100 eur mesačne E. K. titulom výživného. Navrhovateľ si uplatnil svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia na tom skutkovom základe, že ukončením bakalárskeho stupňa vzdelania oprávneného v máji 2019, tento nadobudol schopnosť k 01.06.2019 sám sa živiť a pokiaľ od 01.06.2019 do februára 2020 vrátane oprávnený poberal sumy výživného, tak sa bezdôvodne obohacoval.

8. V konaní bolo nesporným, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči oprávnenému mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu v Ružomberku, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, naposledy v r. 2014, na ktorého základe navrhovateľ riadne a včas plnil vyživovaciu povinnosť voči oprávnenému za obdobie od júna 2019 do februára 2020, spolu zaplatil sumu 900 eur poštou. Vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči oprávnenému nebola ku dňu rozhodovania súdom právoplatne zrušená, a to ani k 01.06.2019, ani ku žiadnemu dátumu v priebehu konania a táto stále trvá. To znamená, že navrhovateľ si riadnym plnením/uhradzáním danej sumy 100 eur mesačne titulom výživného plní povinnosť uloženú

mu právoplatným rozhodnutím súdu, ktorý je zároveň právnym dôvodom na základe ktorej oprávnený z výživného túto sumu prijíma. Nakoľko nedošlo ku zmene/zrušeniu vyživovacej povinnosti, nie je daný žiadny dôvod uvedený v § 451 Občianskeho zákonníka na uloženie povinnosti oprávnenému túto čiastku navrhovateľovi vydať.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie povinný platiť výživné žiadajúc, aby odvolací súd jeho návrhu v celom rozsahu vyhovel. Uviedol, že syn má skončenú obchodnú akadémiu, je absolventom I. stupňa VŠ (má bakalársky titul), ktorým si rozšíril svoje schopnosti samostatne sa živiť. Iní študenti pracujú už od strednej školy aj počas štúdia z dôvodu, aby mali peniaze na svoje výdavky a finančne nezaťažovali rodičov. Pravdepodobnou hlavnou príčinou, že oprávnený nemal prácu je, že si ju nehľadal - po ukončení bakalárskeho štúdia 20.05.2019 si prácu hľadal až na jeseň, potom mal absolventskú prax a od 01.04.2020 do 30.06.2020 pokračoval na úrade práce a je zrejmé, že si prácu ani nehľadal. Pred pojednávaním 30.06.2020 v priebehu 3 hodín našiel výberom podľa vhodnosti až 12 ponúk. Uvedené svedčí o tom, že syn bol schopný sa samostatne živiť, ale túto možnosť si pravdepodobne ani nepripúšťal. Nadväzne na uvedené je možné uvažovať o bezdôvodnom obohatení sa, keďže syn je schopný práce, a teda sa aj samostatne živiť. Pokiaľ ide o sporivé poistenie, je to jeho majetok, o ktorého naložení má právo rozhodovať sám. Pokiaľ sudkyňa na tieto skutočnosti v rozsudku poukázala, jej správanie je vysoko neetické a neobjektívne. Prijaté rozhodnutie nabáda človeka ku zbaveniu sa zodpovednosti pracovať a živiť sa, degraduje osobnosť človeka snažiť sa a nemá spoločenský, ani výchovný efekt. Odvolateľ uviedol, že nemá ťažkosti dať synovi peniaze, ale skôr ho chce primäť k zodpovednosti. Na pojednávaní navrhoval započítanie jeho 12-tich uhradených platieb za absolvovanie prvého roka magisterského štúdia.

10. Oprávnený v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu uviedol, že od 21.05.2019 bol evidovaný na ÚPSVaR, nečakal tri a pol mesiaca na rozhodnutie zo Žilinskej univerzity, zamestnanie si hľadal a pravidelne musel dokladovať na ÚPSVaR, a to aj v čase núdzového stavu vyhláseného pre pandémiu COVID 19. V tomto období sa jeho šance výrazne zmenšili, nakoľko zamestnávateľia niektoré prevádzky zatvárali a neprijímali nových zamestnancov. Oprávnený odmietol tvrdenia odvolateľa o tom, že je lenivý, ľahostajný a nezodpovedný. Povinný ho nepozná, nakoľko ho nevychoval, nezaujímal sa o neho a posielal len výživné. Oprávnený uviedol, že pravidelne sledoval pracovné ponuky, ktoré často vyžadovali 1 a viac ročnú prax, ktorú zatiaľ nemá, iné napr. vodičský preukaz, ktorý nevláda a znalosť anglického jazyka (ovláda nemecký jazyk). Aj keď má ukončenú obchodnú akadémiu, cestovný ruch v podstate nefungoval a v školstve boli všetky ZŠ a stredné školy zatvorené. Po prijatí v šk. roku 2020/2021, na magisterské štúdium na UMB Banská Bystrica, sa zamerlal na hľadanie brigád a pre nástup na dennú formu štúdia odmietol ponuku asistenta učiteľa na Obchodnej akadémii v Ružomberku. Žiadne peniaze neutráca ľahkovážne, nefajčí, nepije, nechodí po diskotékach a venuje sa výhradne športu (je členom športového klubu OZ OCR Ružomberok). Športové súťaže, na ktoré podľa odvolateľa utrácal peniaze, sa nekonali každý deň a platil ich z príjmov z absolventskej praxe, prípadne z finančnej podpory matky. Oprávnený uviedol, že od 11.09.2020 je študentom magisterského štúdia na UMB v Banskej Bystrici v odbore sociálna pedagogika a povinný z výživného od júna 2020 neuhrádza výživné v sume 100 eur mesačne i napriek tomu, že vyživovacia povinnosť nebola súdom zrušená.

11. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom odvolania a nie je viazaný odvolacími dôvodmi, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a podľa § 65, § 66 C.m.p. dospel k záveru, že odvolanie povinného z výživného nie je dôvodné. Súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie skutočného stavu veci (§ 35 C.m.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti k 01.06.2019 a na zaplatenie sumy 900 eur, predstavujúcej výživné zaplatené oprávnenému odvolateľom za obdobie od 01.06.2019 do februára 2020 vrátane, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite a dostatočne odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.).

12. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistiac v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.), sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.) s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku prvoinštančného súdu, ktorým návrh povinného z výživného zamietol, a v ktorom dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o uplatnenom

návrhu podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vypořiadal i s podstatnými vyjadreniami účastníkov konania prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods.2, 3 C.s.p.).

13. K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a v záujme dôsledného vypořiadania sa s odvolacími námietkami odvolací súd udáva nasledovné.

14. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu v Ružomberku z 22.10.2013, č.k. 5P/65/2013 - 51, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, z 26.02.2014, č.k. 10CoP/108/2013-72, bola s účinnosťou od 01.09.2013 zvýšená vyživovacia povinnosť otca (povinného z výživného), k vtedy maloletému synovi (oprávnenému z výživného), na sumu 100 eur mesačne, vo zvyšku bol návrh zamietnutý a v rozhodnutí bola deklarovaná zmena rozsudku Okresného súdu Ružomberok, z 20.08.2002, sp.zn. 3C/97/2002, vo výroku o výživnom. Oprávnený ukončil 20.05.2019 vysokoškolské štúdium I. stupňa v študijnom programe „Pedagogika“ na Pedagogickej fakulte Katolíckej Univerzity v Ružomberku a podľa potvrdenia ÚPSVaR Ružomberok, bol od 21.05.2019 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, ktorá v čase rozhodovania súdu prvej inštancie trvala. Rozhodnutím Žilinskej Univerzity v Žiline zo dňa 05.09.2019, o výsledku prijímacieho konania, nebol oprávnený v akademickom roku 2019/2020 prijatý na denné magisterské štúdium, v študijnom programe „Sociálna pedagogika“, v študijnom odbore učiteľstvo a pedagogické vedy, na Fakulte humanitných vied ŽU v Žiline, z dôvodu nízkeho počtu uchádzačov o štúdium, z dôvodu, že program sa nebude otvárať. Oprávnený uzavrel dňa 07.10.2019 ako absolvent školy s ÚPSVaR Ružomberok Dohodu č. XX/XX/XXX/XX o absolventskej praxi a o poskytnutí príspevku na vykonávanie absolventskej praxe, podľa § 51 ods. 8 zákona č. 5/2004 Z.z., v termíne od 14.10.2019 do 31.03.2020 v dennom rozsahu 4 hodiny denne. Zamestnávateľom bolo Centrum voľného času ELÁN v Ružomberku, druh práce - administratívny pracovník (práca v administratíve, pomoc pri organizovaní podujatí mimoškolskej činnosti), pričom Úrad sa zaviazal absolventovi školy po dobu vykonávania praxe uhrádzať paušálny príspevok mesačne vo výške 65% životného minima pre jednu plnoletú osobu. Oprávnenému boli vyplatené príspevky podľa dohody o absolventskej praxi za mesiace 10/2019-77,23 eur, 11/2019-110,61 eur, 12/2019 - 93,16 eur, 01/2020 - 112,87 eur, 02/2020 - 116,14 eur a 03/2020 - 144 eur. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie bolo ďalej nesporné, že rozhodnutím Trnavskej Univerzity v Trnave z 12.05.2020 bol oprávnený podmienene prijatý na dennú formu magisterského štúdia „Sociálna pedagogika a vychovávateľstvo“ na Pedagogickej fakulte TU a rozhodnutím Pedagogickej fakulty UMB v Banskej Bystrici z 29.05.2020 na štúdium na vysokej škole II. stupeň denná forma, odbor učiteľstvo a pedagogické vedy v akademickom roku 2020/2021, na ktoré oprávnený dňa 11.09.2020 nastúpil (uvedené vyplýva z Potvrdenia o štúdiu doloženého oprávneným v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu).

15. Odvolací súd sa zhoduje s obsahovým vymedzením vzniku vyživovacej povinnosti rodiča , jej trvania a zrušenia súdneho rozhodnutia o výživnom tak, ako ich prezentoval súd prvej inštancie v ods.17 až 23 napadnutého rozhodnutia. V danej veci bolo pre rozhodnutie podstatným posúdenie, či ukončením bakalárskeho stupňa štúdia v máji 2019 oprávnený nadobudol schopnosť sám sa živiť, t.zn. či bol schopný samostatne uspokojovať svoje potreby. V konaní bolo vykonaným dokazovaním zo strany oprávneného preukázané, že tento sa po ukončení bakalárskeho stupňa vzdelania okamžite zaevidoval do evidencie nezamestnaných na ÚPSVaR v Ružomberku a súbežne si hľadal zamestnanie aj sám (podal žiadosti o prijatie do zamestnania na 5 základných škôl v rámci mesta, bez úspechu oslovil s ponukou obchodné spoločnosti Martinus, Decathlon, Telekom, Union poisťovňa, Lidl, ŽSS) a nepoberal dávku v nezamestnanosti, dôchodkové dávky, nemocenské dávky, a ani dávky a príspevky v hmotnej núdzi. Dňa 07.10.2019 uzavrel ako absolvent školy s ÚPSVaR Ružomberok Dohodu č. XX/XX/XXX/XX o absolventskej praxi a o poskytnutí príspevku na vykonávanie absolventskej praxe, podľa § 51 ods. 8 zákona č. 5/2004 Z.z. na obdobie od 14.10.2019 do 31.03.2020 v dennom rozsahu 4 hodiny denne, počas ktorej mu boli vyplatené príspevky za mesiace 10/2019-77,23 eur, 11/2019-110,61 eur, 12/2019-93,16 eur, 01/2020-112,87 eur, 02/2020-116,14 eur a 03/2020-144 eur, nepokrývajúce jeho základné životné potreby (bývanie, strava , nutné oblečenie a obuv). S poukazom aj na širšie súvislosti prípadu zistené vykonaným dokazovaním vrátane toho, že oprávnený bol rozhodnutím Trnavskej Univerzity v Trnave z 12.05.2020, podmienene prijatý na dennú formu magisterského štúdia „Sociálna pedagogika a vychovávateľstvo“ na Pedagogickej fakulte TU a rozhodnutím Pedagogickej fakulty UMB v Banskej Bystrici z 29.05.2020, na štúdium na vysokej škole, II. stupeň, denná forma, odbor učiteľstvo a pedagogické vedy, v akademickom roku 2020/2021, na ktoré oprávnený dňa 11.09.2020 nastúpil, sa odvolací súd zhoduje so záverom súdu prvej inštancie i v tom, že absolventskú prax absolvovanú oprávneným je treba považovať za súčasť prípravy oprávneného na budúce povolanie.

16. Vychádzajúc z uvedeného sa odvolací súd zhoduje s názorom súdu prvej inštancie, že v konaní neboli splnené podmienky na zrušenie vyživovacej povinnosti povinného z výživného ku dňu 01.06.2019 a ani k uloženiu povinnosti oprávnenému vrátiť povinnému z výživného ním zaplatené výživné za obdobie od 01.06.2019 do februára 2020 vrátane, tak ako to v podanom návrhu žiadal.

17. Pokiaľ povinný z výživného podanom odvolaní namieta, že pravdepodobnou hlavnou príčinou toho, že oprávnený nemal prácu je, že si ju nehľadal, keďže po ukončení bakalárskeho štúdia 20.05.2019 si prácu hľadal až na jeseň, potom mal absolventskú prax a od 01.04.2020 do rozhodnutia súdu ďalej pokračoval na úrade práce, tieto námietky nemajú vplyv na vecnú a právnu správnosť rozhodnutia. Tieto námietky odvolací súd posúdil len ako úvahy odvolateľa, ktoré z vykonaného dokazovania nevyplývajú. Už samotné zaevidovanie sa oprávneného v evidencii nezamestnaných na príslušnom úrade práce ihneď po ukončení bakalárskeho štúdia podľa ust. zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti znamená, že oprávnený v pozícii uchádzača o zamestnanie bol povinný aktívne si hľadať zamestnanie, aktívne hľadanie zamestnania osobne preukazovať úradu najmenej raz za kalendárny mesiac v termíne a na mieste určenom úradom, na účel ponuky vhodného zamestnania alebo účasti na niektorom z aktívnych opatrení na trhu práce byť k dispozícii úradu do troch pracovných dní od doručenia písomnej výzvy alebo ústneho vyzvania úradom. Skutočnosť, že oprávnenému sa ani pri riadnej spolupráci s úradom práce nepodarilo sa po ukončení bakalárskeho štúdia a následne po ukončení absolventskej praxe zamestnať, nemôže byť v danom prípade na jeho ťarchu a dôvodom pre zrušenie vyživovacej povinnosti povinného k 01.06.2019. Pri tejto úvahe je treba navyše zohľadniť aj lokalitu trvalého bydliska oprávneného s neporovnateľne inými možnosťami sa uplatniť na trhu práce v porovnaní s väčšími mestami a aj všeobecne známu situáciu na trhu práce, ktorá nastala po obmedzeniach súvisiacich s COVID 19 (obmedzenie činnosti prevádzok, zatvorenie škôl).

18. K námietkam povinného o vysoko neetickom a neobjektívnom správaní sa zákonnej sudkyne, ktorá v rozhodnutí poukázala aj na sporivé poistenie, ktoré je jeho majetkom a o ktorého naložení má právo rozhodovať sám treba uviesť, že konštatácia súdu prvej inštancie uvedená v ods. 32 a 33 rozhodnutia vychádza z tvrdení, ktoré sám oprávnený prezentoval v priebehu konania vedenom pred Okresným súdom Ružomberok, pod sp. zn.5P/65/2013. Pokiaľ pri rozhodovaní v danej veci vzal súd prvej inštancie do úvahy aj širšie súvislosti prípadu, vrátane zohľadnenia spôsobu, akým sa povinný v minulosti podieľal na uspokojovaní potrieb oprávneného (do roku 2013 sumou 40 eur mesačne, od roku 2013 sumou 100 eur mesačne), jeho postup bol plne v súlade so zákonom a v záujme zistenia a zohľadnenia skutočného stavu veci.

19. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie (vrátane závislého výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie) podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 C.m.p., v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p..

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods.1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).